

navnlig af familiemæssige hensyn, pålægger de nationale domstole at anordne livsvarig udvisning fra området af en statsborger fra en anden medlemsstat, der er fundet skyldig i erhvervelse og besiddelse af euforiserende stoffer udelukkende til personligt brug«.

Orfanopoulos, Dom af 29. april 2004: I forbindelse med afgørelser om udvisning fra det tyske territorium udtalte Domstolen blandt andet, at »artikel 39 EF og artikel 3 i direktiv 64/221 er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter der, selv under hensyntagen til familiemæssige omstændigheder, anordnes udvisning fra territoriet af en statsborger fra en anden medlemsstat, som er blevet idømt en vis straf for bestemte lovovertrædelser, på grundlag af en formodning om, at denne statsborger skal udvises, uden at der tages et egentligt hensyn til gernings-

mandens personlige forhold eller den fare, vedkommende udgør for den offentlige orden«. Domstolen udtalte endvidere, at artikel 39 EF og direktiv 64/221 derimod ikke er »til hinder for udvisning af en medlemsstats statsborger, som er blevet idømt en vis straf for bestemte lovovertrædelser, og som udgør en aktuel trussel mod den offentlige orden, men som har haft et mangeårigt ophold i værtsmedlemsstaten og kan påberåbe sig familiemæssige omstændigheder for at modsætte sig udvisningen, såfremt den vurdering, som de nationale myndigheder foretager i hvert konkret tilfælde, af, hvor den rette balance mellem de foreliggende legitime interesser befinder sig, foretages under overholdelse af de generelle fællesskabsretlige principper og navnlig under behørig hensyntagen til grundrettighederne, herunder respekten for familielivet«.